

Regeringens proposition

2006/07:7

Kreditering på skattekonto av stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb samt vissa andra skattefrågor

Prop.
2006/07:7

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 26 oktober 2006

Fredrik Reinfeldt

Anders Borg
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en lag som innebär att den subvention som regeringen redogjort för i budgetpropositionen för år 2007 för att öka möjligheterna för dem som står långt utanför arbetsmarknaden att komma tillbaka till arbete, s.k. nystartsjobb, får tillgodoföras arbetsgivarna genom kreditering på skattekonto. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

I propositionen föreslås också att ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) undantas från skyldigheten att ge in en förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter om företaget på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter. Ändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

I propositionen föreslås även att justeringsregeln för vissa typer av förmånsbilar, s.k. miljöbilar, ersätts med en nedsättningsregel. Förslaget innebär att arbetsgivarna inte längre behöver ansöka hos Skatteverket om justering av förmånsvärdet utan själva kan beräkna förmånsvärdet även för dessa bilar. De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 januari 2007.

1	Förslag till riksdagsbeslut.....	4
2	Lagtext.....	5
2.1	Förslag till lag om kreditering på skattekonto av stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb	5
2.2	Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	6
2.3	Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	7
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter.....	9
3	Ärendet och dess beredning.....	10
3.1	Nystartsjobb	10
3.2	Förbindelse att lämna kontrolluppgifter.....	10
3.3	Fastställande av förmånsvärde för miljöbilar	11
4	Kreditering på skattekonto av stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb.....	11
5	Förbindelse att lämna kontrolluppgifter	12
5.1	Bakgrund.....	12
5.2	Undantag från skyldigheten att ge in en förbindelse	13
6	Fastställande av förmånsvärde för miljöbilar	16
6.1	Bakgrund.....	16
6.2	Nedsättning av förmånsvärde för miljöbilar	17
7	Konsekvensanalys	19
7.1	Nystartsjobb	19
7.2	Förbindelse att lämna kontrolluppgifter.....	20
7.3	Fastställande av förmånsvärde för miljöbilar	20
8	Författningskommentar	22
8.1	Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483).....	22
8.2	Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).....	22
8.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklARATIONER och kontrolluppgifter.....	22
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Undantag från skyldigheten att ge in förbindelse att lämna kontrolluppgifter.....	24
Bilaga 2	Promemorians lagförslag.....	25
Bilaga 3	Förteckning över remissinstanser	26
Bilaga 4	Lagrådsremissens lagförslag	27
Bilaga 5	Lagrådets yttrande	28
Bilaga 6	Sammanfattning av Skatteverkets hemställan i promemorian Fastställande av förmånsvärde för miljöbilar	30

Bilaga 7	Lagförslag i promemorian Fastställande av förmånsvärde för miljöbilar.....	31	Prop. 2006/07:7
Bilaga 8	Förteckning över remissinstanser till promemorian Fastställande av förmånsvärde för miljöbilar	35	
	Utdrag ur protokoll vid regeringsammanträde den 26 oktober 2006.....	36	

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2006/07:7

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om kreditering på skattekonto av stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb,
2. lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483),
3. lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229),
4. lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

2 Lagtext

Prop. 2006/07:7

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om kreditering på skattekonto av stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb som har beslutats av Arbetsmarknadsverket och som avser avtal om anställning som träffats efter utgången av år 2006 får tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på sådant skattekonto som har upprättats för denne enligt 3 kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483).

2 § Regeringen meddelar närmare föreskrifter om den stimulans enligt 1 § som får krediteras skattekontot.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

2.2 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen
(1997:483)

Prop. 2006/07:7

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.
2 §¹

Förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i 61 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall dock värderas till marknadsvärdet.

På begäran av arbetsgivaren får Skatteverket bestämma värdet av förmånen om

1. värdet av bilförmån eller kostförmån skall justeras enligt 61 kap. 18, 19, 19 a eller 19 b § inkomstskattelagen, eller

1. värdet av bilförmån eller kostförmån skall justeras enligt 61 kap. 18, 19 eller 19 b § inkomstskattelagen, eller

2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 61 kap. 2 eller 20 § inkomstskattelagen.

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om Skatteverkets beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på förmåner som getts ut efter utgången av år 2006.

¹ Senaste lydelse 2003:664.

2.3 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen
(1999:1229)

Prop. 2006/07:7

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229)¹
dels att 61 kap. 19 a § skall upphöra att gälla,
dels att 61 kap. 9 § skall ha följande lydelse,
dels att punkt 3 i övergångsbestämmelserna till lagen (2001:1175) om
ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse,
dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 61 kap. 8 a §, av
följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

61 kap.

8 a §

Om en bil är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med elektricitet eller med andra mer miljöanpassade drivmedel än bensin och dieselolja och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, skall förmånsvärdet sättas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

I stället för vad som sägs i första stycket om storleken på nedsättningen av förmånsvärdet skall detta värde tas upp till

1. 60 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen, om bilen är utrustad med teknik för drift med elektricitet eller med annan gas än gasol, eller

2. 80 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med alkohol.

En nedsättning av förmånsvärdet får göras enligt andra stycket 1 med högst 16 000 kronor och enligt andra stycket 2 med högst 8 000 kronor för helt år i förhållande till den jämförbara bilen.

¹ Senaste lydelse av 61 kap. 19 a § 2005:826.

För den som kört minst 3 000 mil i tjänsten med förmånsbilen under ett kalenderår skall förmånsvärdet beräknas till 75 procent av det värde som beräknats enligt 5–8 §§.

För den som kört minst 3 000 mil i tjänsten med förmånsbilen under ett kalenderår skall förmånsvärdet beräknas till 75 procent av det värde som beräknats enligt 5–8 a §§.

För en förmån som den skattskyldige haft under bara en del av året, skall värdet sättas ned med en tolftedel för varje hel kalendermånad som han inte haft förmånen.

Övergångsbestämmelser till SFS 2001:1175

3.² Bestämmelserna i 61 kap. 19 a § andra och tredje styckena tillämpas till och med 2012 års taxering

3. Bestämmelserna i 61 kap. 8 a § andra och tredje styckena tillämpas till och med 2012 års taxering.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

² Senaste lydelse 2005:826.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

Prop. 2006/07:7

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 10 § och 13 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

10 §¹

Värdet av ersättningar och förmåner som har getts ut i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18–19 b §§ inkomstskattelagen tillämpas endast i enlighet med beslut av Skatteverket med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483).

Värdet av någon annan bostadsförmån här i landet än en förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ skattebetalningslagen.

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen tillämpas endast i enlighet med beslut av Skatteverket med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483).

13 kap.

1 §

Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering här, skall innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Skyldigheten att lämna en förbindelse enligt första stycket gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att lämna kontrolluppgifter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

2. Bestämmelsen i 6 kap. 10 § i sin nya lydelse tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

¹ Senaste lydelse 2003:674.

3 Ärendet och dess beredning

Prop. 2006/07:7

3.1 Nystartsjobb

I budgetpropositionen för 2007 (prop. 2006/07:1, utg.omr. 13 s. 77) redovisar regeringen att den anser att en subvention till arbetsgivare som motsvarar arbetsgivaravgifterna bör införas den 1 januari 2007 för att öka möjligheterna för dem som under mer än ett år inte har arbetat att komma tillbaka till arbete, s.k. nystartsjobb. Subventionen bör lämnas genom en kreditering av arbetsgivarens skattekonto. Regeringen återkommer nu till riksdagen med ett lagförslag som möjliggör en sådan kreditering. Lagförslaget har under hand beretts med Arbetsmarknadsverket och Skatteverket.

Lagrådet

Den föreslagna lagen om kreditering på skattekonto av stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb är av sådan lagteknisk enkel beskaffenhet att Lagrådets yttrande skulle sakna betydelse. Regeringen har därför inte inhämtat något sådant yttrande.

3.2 Förbindelse att lämna kontrolluppgifter

Europeiska kommissionen överlämnade den 7 maj 2004 en formell underrättelse till Sveriges regering angående vissa regler i svensk skattelagstiftning om öppnande av inlåningskonto utomlands (KOM:s ref. SG-Greffe[2004] D/202007, ärendenummer 2000/2081). Med anledning av underrättelsen har Finansdepartementet upprättat en promemoria om undantag från skyldigheten att ge in förbindelse om att lämna kontrolluppgift. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Förslaget till lagtext finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2004/2922).

Den 4 juli 2006 överlämnade EG-kommissionen ett motiverat yttrande till Sveriges regering om att lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter är oförenlig med gemenskapslagstiftningen (KOM:s ref. SG-Greffe[2006] D/203717).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 29 juni 2006 att inhämta Lagrådets yttrande över det lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Regeringen behandlar Lagrådets synpunkter i avsnitt 4.2. Lagrådets granskning har också lett till en språklig ändring av lagtexten.

Skatteverket har hemställt i en promemoria till Finansdepartementet den 21 augusti 2006 att reglerna när det gäller fastställande av förmånsvärde för miljöbilar skall ändras. En sammanfattning av Skatteverkets promemoria finns i *bilaga 6*. Skatteverkets förslag till lagtext finns i *bilaga 7*.

Hemställan har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 8*. En remissammanställning finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2006/4013).

Lagrådet

Förslaget om införande av 61 kap. 8 a § inkomstskattelagen (1999:1229) motsvarar i allt väsentligt nuvarande bestämmelser i 61 kap. 19 a § som tidigare har granskats av Lagrådet. Regeringen anser därför att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Vad gäller övriga förslag är de av sådan enkel beskaffenhet att Lagrådets hörande även här skulle sakna betydelse.

4 Kreditering på skattekonto av stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb

Regeringens förslag: Stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb som har beslutats av Arbetsmarknadsverket och som avser avtal om anställning som träffats efter utgången av år 2006 skall få tillgodoföras arbetsgivaren genom kreditering på sådant skattekonto som har upprättats för denne enligt 3 kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483).

Skälen för regeringens förslag: Regeringen avser att införa s.k. nystartsjobb den 1 januari 2007 för att öka möjligheterna för dem som står långt utanför arbetsmarknaden att komma tillbaka till arbete. Nystartsjobben innebär att ett belopp motsvarande arbetsgivaravgifterna, inklusive ålderspensionsavgiften, skall tillgodoföras arbetsgivaren för de personer som kvalificerar till ett nystartsjobb. Nystartsjobben skall gälla för personer som varit arbetslösa, deltagit i arbetsmarknadspolitiska program eller fått sin försörjning från sjukpenning eller sjuk- och aktivitetsersättning, på heltid i mer än ett år. Subventionen lämnas under lika lång tid som vederbörande varit arbetslös, deltagit i arbetsmarknadspolitiska program alternativt fått sin försörjning från sjukpenning eller sjuk- och aktivitetsersättning, dock högst fem år. För personer äldre än 55 år skall subventionen ges under dubbelt så lång tid som personen varit frånvarande från arbetslivet, dock högst 10 år.

Ungdomar (20–24 år) som varit arbetslösa eller deltagit i arbetsmarknadspolitiska program i minst sex månader skall också omfattas av nystartsjobben. För dem gäller dock subventionen i högst ett år. Nystartsjobben skall dessutom omfatta asylsökande som beviljats

uppehållstillstånd, kvotflyktingar samt dessa gruppers anhöriga under de tre första åren efter det att uppehållstillstånd har beviljats.

Subventionen skall ges till nystartsjobb i det privata näringslivet och till offentliga arbetsgivare när dessa bedriver affärsverksamhet. Lagen om anställningsskydd (LAS) skall gälla för nystartsjobben.

Det är angeläget att subventionen kan komma arbetsgivarna till del så snart som möjligt. Det är därför nödvändigt att använda sig av administrativa rutiner som redan finns hos myndigheterna eller som relativt lätt kan byggas upp. Metoden med kreditering av arbetsgivarens skattekonto används redan för bl.a. arbetsmarknadsstöd och rederistöd. Regeringen anser mot den bakgrunden att ett belopp motsvarande den subvention som arbetsgivaren är berättigad till för nystartsjobb och som beslutats av handläggande myndighet bör betalas ut till arbetsgivaren genom att krediteras på sådant skattekonto som har upprättats för mottagaren enligt 3 kap. 5 § skattebetalningslagen (1997:483).

Den handläggande myndigheten, som i vart fall inledningsvis skall vara Arbetsmarknadsverket, bör lämna Skatteverket de uppgifter det behöver för att kunna utföra krediteringen. Regeringen avser att återkomma i frågan om den framtida administrationen av nystartsjobben.

Kreditering på skattekonto är en sådan form för tillgodoförande av ett belopp som behöver framgå av lag. En sådan lag föreslås nu.

5 Förbindelse att lämna kontrolluppgifter

5.1 Bakgrund

I lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter infördes 1995 en skyldighet för utländska företag att till Finansinspektionen ge in en förbindelse om att lämna kontrolluppgifter i de fall de bedriver bankverksamhet, värdepappersrörelse, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta filial eller motsvarande etablering. Denna bestämmelse infördes senare i 13 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter (LSK). I samband med detta kom bestämmelsen även att omfatta företag som bedriver fondverksamhet (se prop. 2001/02:25 s. 132 och 133).

EG-kommissionen överlämnade den 4 juli 2006 ett motiverat yttrande till Sveriges regering om att 13 kap. 1 § LSK är oförenlig med gemenskapslagstiftningen (KOM:s ref. SG-Greffe[2006] D/203717). Kommissionen anför bland annat att bestämmelsen ålägger utländska finansinstitut en betydande rapporteringsplikt och att detta kan göra dem mindre villiga att marknadsföra och tillhandahålla gränsöverskridande tjänster till kunder bosatta i Sverige. Kommissionen konstaterar vidare att denna skyldighet särskilt drabbar finansinstitut som är etablerade i medlemsstater, vars lagstiftning inte ålägger eller ens tillåter finansinstitutet att ge svenska myndigheter den efterfrågade informationen och att detta i sin tur försämrar möjligheterna för dem som är bosatta i Sverige att köpa gränsöverskridande finansiella tjänster. Kommissionen anser att 13 kap. 1 § LSK strider mot såväl proportionalitetsprincipen som den fria rörligheten för kapital och tjänster. Enligt

kommissionens mening utgör de svenska reglerna om skyldighet att ge in förbindelse om att lämna kontrolluppgift en godtycklig diskriminering av vissa medlemsstaters finansinstitut och då särskilt finansinstitut etablerade i medlemsstater där sådan information inte får utlämnas.

5.2 Undantag från skyldigheten att ge in en förbindelse

Regeringens förslag: Ett undantag införs i 13 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter (LSK) som innebär att ett företag hemmahörande i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) inte skall behöva ge in en förbindelse om att lämna kontrolluppgifter när bestämmelser i den staten hindrar detta.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Remissinstanserna: *Länsrätten i Skåne län* har inget att erinra mot förslaget. *Finansbolagens Förening* tillstyrker förslaget. *Finansinspektionen* tillstyrker i huvudsak promemorians förslag. *Skatteverket* tillstyrker förslaget och anför bl.a. följande. Skatteverket anser att lagtexten bör kompletteras så att det framgår att en förutsättning för att undantaget skall gälla är att företaget visar att det finns ett hinder att lämna uppgifterna. Skatteverket anser även att lagförslaget måste förtydligas så att det klart framgår vilken lagstiftning som skall tillämpas i de fall lagstiftning i flera länder kan vara tillämplig på en verksamhet. Som exempel nämner verket ett företag som är registrerat i en EES-stat och som från en filial i en annan EES-stat bedriver gränsöverskridande verksamhet i Sverige. Om det förutsätts att hemlandets lag tillåter att uppgifter lämnas medan filiallandets lag inte tillåter detta skulle enligt promemorian undantaget inte vara tillämpligt. Enligt lagförslaget skulle dock undantaget gälla eftersom den gränsöverskridande verksamheten sker från ett land vars sekretesslagar inte tillåter att uppgifter lämnas. Om situationen är den motsatta, dvs. att filiallandets lag tillåter att uppgifter lämnas men inte hemlandets lag, kan lagförslaget också åberopas för att inte lämna uppgifter. Om lagstiftningen i den EES-stat som är ”hemland” inte förhindrar uppgiftslämnande anser Skatteverket att förbindelse skall lämnas även om filiallandets lag inte tillåter ett uppgiftslämnande. *Svenska Bankföreningen* och *Svenska Fondhandlareföreningen* avstyrker förslaget och anför att det inte är rimligt att lägre krav ställs på utländska institut som tillhandahåller finansiella tjänster till svenska konsumenter än de krav som ställs på konkurrerande svenska institut. Om uppgiftsskyldigheten inte lättas för svenska institut bör den svenska lagstiftaren inte medverka till att konkurrensen på detta sätt snedvrids till de inhemska företagens nackdel. *Fondbolagens förening* tillstyrker förslaget och anför bl.a. följande. Föreningen är tveksam till om förslaget är tillräckligt för att undanröja den möjliga begränsning av den fria rörligheten som kommissionen pekar på i sin underrättelse. Föreningen anser att det bör utredas om inte följdändringar i 10 kap. LSK är nödvändiga.

Skälen för regeringens förslag: Det övergripande syftet med kontrolluppgifter är att på ett enkelt och tillförlitligt sätt åsätta de

skattskyldiga korrekta taxeringar. De skattskyldiga har i regel kännedom om lämnade kontrolluppgifter innan de lämnar sin självdeklaration. När kontrolluppgiftsskyldigheten infördes användes den i huvudsak för att kontrollera de uppgifter som den enskilde lämnade i sin självdeklaration. Under senare år har det svenska taxeringsförfarandet ändrats på så sätt att kontrolluppgifterna förtrycks i självdeklarationen och den enskilde kontrollerar att uppgifterna är korrekta. Majoriteten av fysiska personers taxeringar åsätts med ledning av kontrolluppgifterna. Av de deklarations-skyldiga är det ca 60 procent som inte behöver komma in med tilläggsuppgifter. Deklarationsförfarandet underlättas väsentligt för de enskilda som i sådana fall enkelt kan godkänna sin självdeklaration via telefon eller Internet. Kontrolluppgiftsskyldigheten fyller således numera även en annan funktion än sin ursprungliga. Många förväntar sig att alla uppgifter skall finnas förtryckta och är inte alltid medvetna om att vissa uppgifter inte kommer till Skatteverkets kännedom. Det förekommer påtryckningar bland annat från de företag som driver finansiell verksamhet för att kontrolluppgiftsskyldigheten skall utökas såsom en serviceåtgärd för kunderna.

I prop. 1994/95:50 s. 106–107 konstaterade regeringen att utländska företag som bedriver så kallad gränsöverskridande verksamhet inte omfattas av den obligatoriska skyldigheten att lämna kontrolluppgift. Med hänsyn till skattemyndigheternas bristande kontrollmöjligheter, de svenska företagens konkurrenssituation och att det från den skattskyldiges utgångspunkt ansågs viktigt att så många uppgifter som möjligt kan förtryckas på deklarationsblanketten ansåg regeringen att utländska företag hemmahörande inom EES som bedriver gränsöverskridande verksamhet i Sverige skulle åläggas motsvarande kontrolluppgiftsskyldighet som gäller för svenska företag och föreslog för att åstadkomma detta en skyldighet att ge in förbindelse om att lämna kontrolluppgifter.

När den nya bestämmelsen infördes var avsikten att den skulle tillämpas när utländska företag från sitt hemland erbjuder och tillhandahåller tjänster i Sverige. Sådana företag skulle då och skall fortfarande via en behörig myndighet i sitt hemland anmäla verksamhet till Finansinspektionen. Regeringen ansåg då att det inte var all kommersiell aktivitet över gränsen som skulle omfattas av anmälningsskyldigheten. Marknadsföringens intensitet och omfattning liksom frågan om vem som hade tagit initiativ till kundförhållandet ansågs vara sådant som skulle beaktas (se prop. 1994/95:50 s. 105). Begreppet gränsöverskridande verksamhet har numera en annan betydelse på försäkringssidan.

Bestämmelsen omfattar alltså bara företag som aktivt bedriver verksamhet i Sverige utan att inrätta filial eller motsvarande etablering här, till exempel genom att annonsera i svenska dagspressen eller genom direktreklam till boende i Sverige.

Skyldigheten att ge in en förbindelse om att lämna kontrolluppgifter riktar sig till företaget som bedriver den gränsöverskridande verksamheten. Detta innebär att en person som till exempel vill öppna ett konto i en utländsk bank aldrig behöver kontrollera att banken lämnar kontrolluppgifter eller på något sätt ta upp frågan med den utländska

banken. Bestämmelsen kan heller aldrig föranleda att personen tvingas avsluta kontot.

Såsom kommissionen har påpekat kan det uppstå problem för utländska företag som skulle vilja följa den svenska bestämmelsen men som på grund av det andra landets banksekretess eller liknande bestämmelser är förhindrade att lämna kontrolluppgifter. Regeringen anser därför att det finns behov av ett undantag från skyldigheten att ge in en förbindelse om att lämna kontrolluppgifter. Undantaget bör begränsas till att gälla företag som är hemmahörande i en EES-stat.

Skatteverket har anfört att lagförslaget måste förtydligas i de fall lagstiftning i flera länder kan vara tillämplig på en verksamhet och gett som exempel ett företag som är registrerat i en EES-stat och som från en filial i en annan EES-stat bedriver gränsöverskridande verksamhet i Sverige. I dessa fall anser regeringen att det är de bestämmelser om t.ex. sekretess som filialen är skyldig att tillämpa som skall vara avgörande för om filialen skall undantas från skyldigheten att ge in en förbindelse. Skatteverket har även anfört att lagtexten bör kompletteras med att det skall ankomma på företaget att visa att hinder att ge in förbindelse om att lämna kontrolluppgifter föreligger. Om ett företag vill undantas från skyldigheten att ge in en förbindelse och detta ifrågasätts torde det enligt allmänna förvaltningsrättsliga principer åligga företaget att visa att förutsättningarna för undantag är uppfyllda. Den aktuella bestämmelsen är dock inte förenad med några sanktionsbestämmelser. När bestämmelsen infördes uttalades att den åtgärd svenska myndigheter kan vidta är att vända sig till tillsynsmyndigheten i företagets hemland och påtala bristen (prop. 1994/95:50 s. 335). Regeringen finner inte skäl att i lagtexten införa någon bevisbörderegulering.

Lagrådet har, liksom *Fondbolagens förening*, påpekat att behovet av följdändringar avseende bestämmelserna om kontrolluppgiftsskyldighet i 10 kap. 3 § 3–4 LSK bör belysas. Enligt 10 kap. 3 § första stycket 3–4 LSK är förvaltningsbolag och fondföretag som driver verksamhet i Sverige enligt vissa närmare angivna bestämmelser i lagen (2004:46) om investeringsfonder skyldiga att lämna kontrolluppgift om avyttring genom inlösen. Av andra stycket nämnda paragraf framgår att om ett fondföretag har slutit avtal med ett värdepappersinstitut i Sverige om att det senare skall sköta handeln i Sverige skall institutet fullgöra kontrolluppgiftsskyldigheten. Om andelarna i en utlandsbaserad investeringsfond är förvaltarregistrerad skall enligt tredje stycket i stället förvaltaren lämna kontrolluppgiften. Sådana förvaltningsbolag och fondföretag som avses i 10 kap. 3 § 3–4 kan vara utländska företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet i Sverige. För att ålägga sådana företag motsvarande kontrolluppgiftsskyldighet som gäller för svenska företag har det som ovan nämnts införts en skyldighet att ge in en förbindelse om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i LSK. Regeringens lagförslag innebär att företag hemmahörande i en annan stat inom EES undantas från denna skyldighet om företaget är förhindrat att lämna kontrolluppgifter i Sverige på grund av lagar eller andra föreskrifter som gäller i den staten. Några följdändringar är därför inte nödvändiga.

6.1 Bakgrund

De grundläggande reglerna för beräkning av värdet av bilförmån finns i 61 kap. 5–11 §§ inkomstskattelagen (1999:1229, IL). För så kallade miljöbilar finns särskilda regler om justering av förmånsvärdet (61 kap. 19 a § IL). Vidare regleras i 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483, SBL), vilket värde förmåner skall tas upp till vid beräkning av arbetsgivaravgifter samt anges att Skatteverket, på begäran av arbetsgivaren, får bestämma värdet av förmånen om förmånsvärdet för miljöbilen skall justeras. Det värde Skatteverket fastställer ligger sedan även till grund för lämnande av kontrolluppgift enligt 6 kap. 10 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter (LSK).

Möjligheten att justera förmånsvärdet för miljöbilar infördes år 1999 (prop. 1999/2000:6, bet. 1999/2000:SkU7, rskr. 1999/2000:66, SFS 1999:1048). Genom denna lagstiftning får förmånsvärdet för miljöbilar justeras ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för närmast jämförbara bil som drivs med bensin eller dieselolja. Bakgrunden till förslaget var att dåvarande regler medförde att miljöbilar fick ett högre förmånsvärde, eftersom nybilspriset oftast var mycket högre för dessa bilar. Detta ledde i sin tur till att introduktionen av miljöbilar på marknaden försvårades (prop. 1999/2000:6 s. 45).

Dåvarande Riksskatteverket framförde betänkligheter mot att införa en ny jämkningsregel (numera justeringsregel), eftersom en sådan skulle medföra merarbete och merkostnader. Regeringen ansåg dock, mot bakgrund av att antalet förmånsbilar för vilka jämkning skulle ske var begränsat, att de framförda farhågorna om en ökad administrativ börda var överskattade. Alternativet, dvs. en ändring av huvudregeln, ansågs dessutom innebära en principiellt mer ingripande ändring av regelsystemet än införandet av en jämkningsregel (prop. 1999/2000:6 s. 45 f.).

Den 1 januari 2002 infördes i 61 kap. 19 a § andra stycket IL (prop. 2001/02:45, bet. 2001/02:SkU12, rskr. 2001/02:122, SFS 2001:1175) en tidsbegränsad möjlighet att få en ytterligare justering av förmånsvärdet för vissa miljöbilar. Syftet med denna ändring var bl.a. att regeringen på sikt ville få beståndet av miljöbilar att öka (prop. 2001/02:45 s. 39). För el- och elhybridbilar innebär förändringen att en ytterligare justering nedåt får göras till 60 procent av förmånsvärdet för närmast jämförbara konventionella bil. För bilar som drivs med alkohol eller annan gas än gasol innebär förändringen att justering får göras nedåt till 80 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

Från och med den 1 januari 2006 får också förmånsvärdet för bilar som drivs med annan gas än gasol justeras ned till 60 procent av förmånsvärdet för närmast jämförbara bil. Reglerna om justerat förmånsvärde för miljöbilar är tidsbegränsade och gäller efter den senaste förlängningen till och med 2012 års taxering (prop. 2005/06:1, bet. 2005/06:FiU1, rskr. 2005/06:34, SFS 2005:826).

Antalet ansökningar om justerat förmånsvärde för miljöbilar har ökat år för år. Under hösten 2005 har Skatteverket märkt av en särskilt kraftig ökning. Vid en jämförelse av mängden justeringsbeslut mellan år 2004 och 2005 har antalet mer än tredubblats. Antalet ansökningar har därefter

fortsatt att öka kraftigt och för perioden januari – maj 2006 jämförd med samma period för år 2005 har antalet ökat med mer än 800 procent (869 resp. 7 889 ansökningar).

Prop. 2006/07:7

6.2 Nedsättning av förmånsvärde för miljöbilar

Regeringens förslag: Justeringsregeln för vissa typer av förmånsbilar, s.k. miljöbilar, ersätts med en nedsättningsregel. Regeln innebär att arbetsgivarna inte längre behöver ansöka om justering av förmånsvärdet utan själva kan beräkna förmånsvärdet för dessa bilar.

Skatteverkets förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser tillstyrker eller har inget att erinra mot Skatteverkets förslag. *BIL Sweden*, *Saab Automobil AB* och *Motorbranschens Riksförbund* tillstyrker Skatteverkets förslag utom såvitt avser förslaget att förmånsvärdet för bilar som är utrustade med teknik för drift med alkohol skall bestämmas med utgångspunkt i bilens nypris eftersom det skulle innebära försämrade villkor för dessa bilar. *Föreningen Svenskt Näringsliv* påpekar även vikten av att Skatteverkets information om hur beräkningarna av förmånsvärdet för miljöbilar skall göras blir tydlig.

Skälen för regeringens förslag: Enligt nuvarande regler gäller att om en bil är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med elektricitet eller med andra mer miljöanpassade drivmedel än bensin och dieselolja och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, skall förmånsvärdet justeras nedåt till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen (61 kap. 19 a § första stycket IL). Fram t.o.m. 2012 års taxering gäller emellertid att om bilen är utrustad med teknik för drift med elektricitet eller med annan gas än gasol skall förmånsvärdet justeras nedåt till en nivå som motsvarar 60 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen och om bilen är utrustad med teknik för drift med alkohol skall förmånsvärdet justeras nedåt till en nivå som motsvarar 80 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen (61 kap. 19 a § andra stycket IL).

På begäran av arbetsgivaren får Skatteverket bestämma värdet av bilförmånen enligt de ovan nämnda reglerna (9 kap. 2 § andra stycket 1 SBL). Det värde Skatteverket fastställer ligger sedan till grund för beräkningen av arbetsgivaravgifter och för lämnande av kontrolluppgift (6 kap. 10 § andra stycket LSK). I praktiken innebär detta att arbetsgivaren årligen måste ansöka hos Skatteverket om justering av förmånsvärdet.

Vid införandet av möjligheten att justera förmånsvärdet för miljöbilar diskuterades tre olika lösningar, nämligen en ändring av huvudregeln, en nedsättningsregel och en ny jämningsregel (numera justeringsregel). Regeringen fann då att såväl en ändring av huvudregeln som en nedsättningsregel skulle innebära en principiellt mer ingripande ändring av systemet och bryta systematiken i reglernas uppbyggnad i större utsträckning än en jämningsregel. Regeringen kom därför till slutsatsen att en

jämkningsregel var den mest ändamålsenliga lösningen (prop. 1999/2000:6 s. 45 f).

Under de senaste åren har dock mängden ansökningar om justering av förmånsvärdet för miljöbilar ökat kraftigt. Enligt Skatteverkets beräkningar för år 2006 kan antalet ansökningar komma att uppgå till i vart fall 16 300 – att jämföra med 979 ansökningar år 2004 – och antalet kan förväntas fortsätta att öka även under efterföljande år. Den kraftiga ökningen har medfört att handläggningen av dessa ärenden är mycket betungande för Skatteverket. Ansökningsförfarandet medför även administrativa kostnader för arbetsgivarna. Mot denna bakgrund anser regeringen att det finns skäl att överväga om inte systemet med ansökningar om justering av förmånsvärdet för miljöbilar bör avskaffas.

Utgångspunkten för ett nytt system bör enligt regeringens uppfattning vara att det inte skall medföra några mer ingripande ändringar i nuvarande regelsystem. Det bör också vara enkelt att tillämpa för såväl arbetsgivarna som Skatteverket.

Ett alternativ är att den nuvarande justeringsregeln ersätts av en nedsättningsregel. Därigenom skulle arbetsgivarna själva kunna beräkna förmånsvärdet även på dessa bilar.

Redan i dag sätter arbetsgivarna själva ner förmånsvärdet på bilar för arbetstagare som under ett kalenderår kör minst 3 000 mil i tjänsten med förmånsbilen. Förmånsvärdet skall i dessa fall sättas ned till 75 procent av det värde som bilförmånen annars skulle ha haft (61 kap. 9 § IL).

I Skatteverkets beslut om justering av bilförmånsvärde enligt den nuvarande justeringsregeln anges bara att arbetsgivaren får justera förmånsvärdet nedåt till 60 eller 80 procent av förmånsvärdet för närmast jämförbara bil samt vilken bil som är den närmast jämförbara. Det är med andra ord i praktiken arbetsgivarna själva som – utifrån de i beslutet angivna uppgifterna samt med beaktande av eventuell extrautrustning – räknar fram förmånsvärdet för miljöbilen i fråga. Med beaktande av att Skatteverket i dag publicerar listor över jämförbara bilar i verkets meddelande (SKV M 2005:31) framstår beslutet närmast som en onödig formalitet. Det kan i detta sammanhang också framhållas att i de fall justeringsbeslut saknas för en miljöbil finns inga andra möjligheter för Skatteverket än att påpeka för arbetsgivaren att verket skall fatta justeringsbeslut. Några egentliga konsekvenser för arbetsgivaren blir det således inte fråga om.

Ett avskaffande av systemet med justeringsbeslut till förmån för en nedsättningsregel skulle således innebära dels att arbetsgivare inte behöver ge in någon årlig ansökan om justering, dels att Skatteverket inte behöver fatta några justeringsbeslut. Ett system där arbetsgivaren själv beräknar förmånsvärdet skulle således medföra både en minskad administrativ börda för arbetsgivarna och en minskad arbetsbelastning för Skatteverket.

Att beräkna förmånsvärdet för en miljöbil är, som anförts ovan, förhållandevis okomplicerat. De flesta arbetsgivare och skattskyldiga använder också ett program för beräkning av bilförmånsvärde som finns på Skatteverkets webbplats, den s.k. Bilsnurran. I den nya versionen av Bilsnurran som tas i bruk år 2007 kommer vid angivande av en miljöbil, värdet såväl före som efter nedsättningen att visas. Det blir således betydligt lättare för användarna att se vilket förmånsvärde en miljöbil skall

ha. Ett system där arbetsgivarna själva beräknar förmånsvärdet bör således inte medföra någon ökad risk för felaktiga förmånsberäkningar.

Införandet av en nedsättningsregel innebär att systematiken i reglernas uppbyggnad till viss del bryts. Med hänsyn till den kraftiga ökningen av antalet miljöbilar och de administrativa fördelar en nedsättningsregel skulle medföra för såväl arbetsgivarna som Skatteverket anser dock regeringen att det i detta fall är motiverat att göra det begränsade avsteg från systematiken som förslaget innebär. Samtliga remissinstanser tillstyrker en sådan lösning.

Mot bakgrund av det nu anförda föreslår regeringen att systemet med justeringsbeslut för förmånsvärde på miljöbilar ersätts av en nedsättningsregel.

För den som kör minst 3 000 mil i tjänsten med förmånsbil under ett kalenderår gäller enligt 61 kap. 9 § första stycket IL att förmånsvärdet skall beräknas till 75 procent av det enligt 61 kap. 5–8 §§ IL beräknade värdet. Denna nedsättning skall också göras för miljöbilar och vid denna nedsättning utgår man i dag från det enligt 61 kap. 19 a § IL justerade förmånsvärdet. Den nu angivna ordningen bör enligt regeringens uppfattning bibehållas. För att göra detta tydligare bör hänvisningen i 61 kap. 9 § första stycket IL justeras till att omfatta även den nya paragrafen.

När det gäller miljöbilar som är utrustade med teknik för drift med alkohol har Skatteverket föreslagit att förmånsvärdet för bilförmån skall beräknas med utgångspunkt i nybilspriset för dessa bilar. Regeringen finner inte anledning att i nuläget följa Skatteverkets förslag utan förmånsvärdet för bilar som är utrustade med teknik för drift med alkohol bör även i fortsättningen beräknas med utgångspunkt i nybilspriset för närmast jämförbara bil.

7 Konsekvensanalys

7.1 Nystartsjobb

Finansiella konsekvenser

Nystartsjobben beräknas omfatta ca 10 000 personer i genomsnitt per månad under 2007. Införandet innebär då att skatteutgifterna ökar med 697 miljoner kronor 2007.

Konsekvenser för näringslivet

Stimulansen för nystartsjobb bedöms ha generellt positiva effekter på näringslivet genom att bidra till en ökad sysselsättning.

Konsekvenser för Arbetsmarknadsverket, Försäkringskassan, Migrationsverket och Skatteverket

Arbetsmarknadsverket skall tills vidare administrera ansökningarna om den aktuella stimulansen. Verket skall ansvara för att ta fram närmare föreskrifter och ansökningsblanketter. Detsamma gäller information om

nystartsjobben till allmänheten. Verket skall dessutom beakta de uppgifter från Försäkringskassan och Migrationsverket som behövs för att avgöra om en arbetstagare omfattas av reglerna om nystartsjobb.

Inför ett beslut om nystartsjobb kan Arbetsmarknadsverket komma att vara i behov av samverkan med Försäkringskassan som prövar ärenden om sjukskrivning m.m. och Migrationsverket som prövar ärenden om uppehållstillstånd. Deras medverkan kommer i huvudsak att bestå i att utfärda intyg om att en viss person uppfyller kriterierna för att omfattas av reglerna om nystartsjobb. Inledningsvis torde detta komma att ske i form av ett manuellt arbete men som på sikt ges datorstöd.

Skatteverket skall administrera krediteringen av berörda arbetsgivares skattekonton enligt samma rutiner som redan gäller för t.ex. anställningsstöd och sjöfartsstöd.

Skatteverkets kostnader för att skapa möjlighet för att ta emot krediteringsposterna, underhålla registret, vidta nödvändiga informationsinsatser samt kostnader för IT beräknas uppgå till sammanlagt 800 000 kr.

På sikt kan regeringen komma att ompröva ansvarsfördelningen mellan berörda myndigheter.

Sammantaget bedömer regeringen att de tillkommande uppgifterna för de berörda myndigheterna är av begränsad omfattning och att de kan finansieras inom befintliga ramar.

7.2 Förbindelse att lämna kontrolluppgifter

Förslaget innebär inte några konsekvenser för små och medelstora företag. Förslaget bör inte heller ge upphov till några statsfinansiella konsekvenser eller ökad arbetsbörda för vare sig Finansinspektionen, Skatteverket eller de allmänna förvaltningsdomstolarna.

7.3 Fastställande av förmånsvärde för miljöbilar

Konsekvenser för näringslivet

I dag måste arbetsgivarna årligen ansöka om justering av förmånsvärdet för miljöbilar. Av de ansökningar om justering av förmånsvärdet för miljöbilar som gavs in under perioden januari 2005–maj 2006 kom, enligt uppgifter från Skatteverket, 61 procent från stora företag och 39 procent från små och medelstora företag.

I de beslut som Skatteverket meddelar med anledning av ansökan anges dels vilken jämförbar bil som skall användas för att beräkna förmånsvärdet, dels den procentsats med vilken justering skall ske (dvs. 60 eller 80 procent). Det är således i princip redan i dag arbetsgivaren som beräknar det aktuella förmånsvärdet och som därvid skall beakta den eventuella extrautrustning som förmånsbilen är utrustad med. I dag använder de flesta arbetsgivare och skattskyldiga den s.k. Bilsnurran då de beräknar bilförmånsvärden. Fr.o.m. år 2007 kommer detta beräkningsprogram att förbättras till att ange en miljöbils förmånsvärde såväl före som efter nedsättning.

Den nya versionen av Bilsnurran tillsammans med ett avskaffande av ansökningsförfarandet vad avser justerat förmånsvärde för miljöbilar

kommer att medföra en minskad administrativ börda för arbetsgivarna. Denna minskning ligger dels i att arbetsgivarna inte längre behöver upprätta och ge in ansökan om justering av förmånsvärdet, dels i att det fr.o.m. år 2007 blir lättare för arbetsgivare att beräkna förmånsvärde för miljöbilar. Att uppskatta den exakta storleken på de inbesparingar som arbetsgivarna skulle göra genom förslaget är dock förenat med betydande svårigheter.

Konsekvenser för Skatteverket

Tidsåtgången för handläggningen av en ansökan om justerat förmånsvärde för miljöbil är, enligt uppgifter från Skatteverket, totalt ca 30 minuter. Tiden inkluderar då diarieföring, kontroll av ansökan, framtagande av jämförbar bil, beslutsskrivande och arkivering. I vissa undantagsfall kan handläggningen ta längre tid, exempelvis när uppgift om jämförbar konventionell bil saknas. För de ansökningar som kommit in under perioden januari – maj 2006 kan handläggningstiden således beräknas till sammanlagt 3 944,5 timmar vilket motsvarar cirka 2,8 årsarbetskrafter. Antalet ansökningar kan för hela år 2006 – under förutsättning att inkomna ansökningar fördelar sig över året på samma sätt som under år 2005 – uppskattas till totalt ca 29 200 stycken. Utgår man i stället från förhållandena år 2004, då 48,3 procent av ansökningarna kom in under perioden januari – maj, skulle det innebära totalt ca 16 300 ansökningar för hela år 2006. Det nu sagda innebär att Skatteverkets kostnader för att handlägga dessa justeringsansökningar för år 2006 kan beräknas uppgå till minst 1 575 500 kronor. Härtill kommer att en fortsatt ökning av antalet förmånsbilar som är miljöbilar kan förväntas och att Skatteverkets kostnader för att handlägga ansökningar om justerat förmånsvärde därför kan komma att stiga ytterligare. Förslaget innebär emellertid att Skatteverket inte längre behöver fatta några beslut om justerat förmånsvärde. Skatteverkets handläggningskostnader för sådana ansökningar skulle således minska i motsvarande mån.

Skatteverket lämnar sedan det nu aktuella ansökningsförfarandet infördes statistikuppgifter till Finansdepartementet rörande antalet förmånsbilar som är miljöbilar. Dessa statistikuppgifter kan även fortsättningsvis tas fram genom en maskinell sökning och då med hjälp av bilkoden. Kostnaden för att utveckla de program som behövs för att på maskinell väg ta fram statistik över antalet miljöbilar utifrån lämnade kontrolluppgifter kan uppskattas till 30 000 kronor.

8 Författningskommentar

Prop. 2006/07:7

8.1 Förslaget till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

9 kap.

2 §

Ändringen i paragrafens *andra stycke 1* är en konsekvens av att 61 kap. 19 a § IL slopats.

8.2 Förslaget till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

61 kap.

8 a §

Paragrafen är ny.

Första stycket motsvarar tidigare 61 kap. 19 a § första stycket.

Andra stycket motsvarar tidigare 61 kap. 19 a § andra stycket.

Tredje stycket motsvarar tidigare 61 kap. 19 a § tredje stycket.

För att klargöra att lagrummet avser nedsättning – inte justering – av förmånsvärdet för en miljöbil har uttrycken ”justeras” och ”justering” ersatts med ”sättas ned”, ”nedsättning” och ”tas upp till”.

9 §

I *första stycket* klargörs att det är det enligt 61 kap. 8 a § beräknade förmånsvärdet för en miljöbil som skall läggas till grund för beräkningen av förmånsvärdet för anställd som under kalenderåret kört minst 3 000 mil i tjänsten med miljöbilen.

Övergångsbestämmelser till SFS 2001:1175

I punkt 3 har hänvisningen till 61 kap. 19 a § andra och tredje styckena ändrats till att avse 61 kap. 8 a § andra och tredje styckena. Ändringen är en konsekvens av den nya paragrafen 61 kap. 8 a §.

8.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklaration och kontrolluppgifter

6 kap.

10 §

I *andra stycket* har hänvisningen till 61 kap. 18–19 b §§ IL ändrats till att avse 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ IL. Ändringen är en konsekvens av att systemet med justeringsbeslut avskaffats.

13 kap.

1 §

Undantaget från skyldigheten att ge in en förbindelse om att lämna kontrolluppgifter gäller då ett företag hemmahörande i en annan stat inom EES är förhindrat att lämna kontrolluppgifter på grund av lagar eller andra föreskrifter som gäller i den staten. Bedriver det utländska företaget verksamheten från en utländsk filial avses de lagar och föreskrifter filialen är skyldig att följa.

Sammanfattning av promemorian Undantag från skyldigheten att ge in förbindelse att lämna kontrolluppgifter

Prop. 2006/07:7
Bilaga 1

Utländska företag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), som på grund av bestämmelser i hemlandet är förhindrade att lämna kontrolluppgifter, undantas från skyldigheten att lämna en förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs att 13 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.

1 §

Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering här, skall innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering här, skall innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Första stycket gäller inte om det utländska företaget på grund av bestämmelser i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) är förhindrat att ge in en förbindelse om att lämna kontrolluppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

Förteckning över remissinstanser

Prop. 2006/07:7
Bilaga 3

Efter remittering har följande instanser lämnat yttranden över promemorian Undantag från skyldigheten att ge in förbindelse att lämna kontrolluppgifter: Länsrätten i Skåne län, Finansinspektionen, Skatteverket, Finansbolagens förening, Fondbolagens förening, Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen.

Sveriges Försäkringsförbund och Utländska försäkringsbolags förening har inte lämnat något yttrande.

Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs att 13 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.

1 §

Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering här, skall innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Utländska företag som driver bankverksamhet, värdepappersrörelse, fondverksamhet, finansieringsverksamhet eller försäkringsverksamhet i Sverige utan att inrätta en filial eller motsvarande etablering här, skall innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Skyldigheten i första stycket gäller inte ett utländskt företag som hör hemma i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som på grund av bestämmelser i den staten är förhindrat att ge in en förbindelse om att lämna kontrolluppgifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2006-09-07

Närvarande: f.d. justitierådet Lars K Beckman, justitierådet Leif Thorsson och regeringsrådet Lars Wennerström.

Undantag från skyldigheten att ge in förbindelse om att lämna kontrolluppgift

Enligt lagrådsremiss den 29 juni 2006 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av departementssekreteraren Niklas Ekstrand.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

Enligt 13 kap. 1 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter (LSK) skall vissa utländska företag på det finansiella området, vilka driver verksamhet här i landet utan att inrätta filial eller motsvarande etablering i Sverige, innan verksamheten inleds ge in en skriftlig förbindelse till Finansinspektionen om att lämna kontrolluppgifter i enlighet med bestämmelserna i lagen. I lagrådsremissen föreslås nu att utländskt företag som hör hemma i stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall undantas från denna skyldighet om företaget på grund av bestämmelserna i hemviststaten är förhindrat att lämna sådan information.

Ändringsförslaget aktualiserar åter frågan om bestämmelserna i paragrafen är förenliga med gemenskapsrätten (jfr Lagrådets yttrande över förslaget till lag om självdeklarationer och kontrolluppgifter; se prop. 2001/02:25 s. 346). Lagförslaget är också föranlett av att Europeiska gemenskapernas kommission den 7 maj 2004 överlämnade en formell underrättelse till Sveriges regering angående vissa regler i svensk skattelagstiftning och därvid anförde att bestämmelserna i 13 kap. 1 § LSK skulle kunna utgöra begränsningar av den fria rörligheten av kapital i strid med artikel 56 i EG-fördraget.

Enligt vad som upplysts vid föredragningen har kommissionen numera också den 4 juli 2006 överlämnat ett motiverat yttrande där man gör gällande att bestämmelserna är oförenliga med gemenskapslagstiftningen (KOM:s ref. SG-Greffe (2006) D/203717, ärendenummer 2000/2081). Yttrandet har besvarats av regeringen i skrivelse den 25 augusti 2006.

Erforderligt beredningsunderlag saknas för att Lagrådet nu skall kunna ta ställning till huruvida vad som föreskrivs i paragrafen kan anses strida mot principen om den fria rörligheten för kapital enligt artikel 56 i fördraget. Lagrådet begränsar därför sitt yttrande till framlagt lagförslag avseende undantag från skyldigheten att inge sådan förbindelse varom föreskrivs i 13 kap. 1 § LSK och har därvid ingen erinran mot lagförslaget i sig. Enligt Lagrådets mening bör dock, vilket också påpekats från remisshall, under det fortsatta lagstiftningsarbetet närmare

belysas behovet av följdändringar avseende bestämmelserna om Prop. 2006/07:7
kontrolluppgiftsskyldighet i 10 kap. 3 § 3–4 LSK. Bilaga 5

Sammanfattning av Skatteverkets hemställan i promemorian Fastställande av förmånsvärde för miljöbilar

Prop. 2006/07:7
Bilaga 6

Skatteverket föreslår av administrativa skäl att justeringsförfarandet avseende miljöbilar slopas och att arbetsgivarna själva får beräkna förmånsvärdet. Anledningen till Skatteverkets förslag är att verket inte anser att det är rimligt att arbetsgivare årligen skall behöva ansöka och Skatteverket fatta beslut om justering av förmånsvärdet för miljöbilar när en mer effektiv ordning skulle vara att arbetsgivarna själva beräknar detta förmånsvärde. Vidare föreslås att värdet för bilar som är utrustade med teknik för drift med en bränsleblandning som till övervägande del består av alkohol skall bestämmas med utgångspunkt i bilens nybilspris.

Lagförslag i promemorian Fastställande av förmånsvärde för miljöbilar

Prop. 2006/07:7
Bilaga 7

2.1 Förslag till lag om ändring i skattebetalningslagen (1997:483)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 2 § skattebetalningslagen (1997:483) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap. **2 §¹**

Förmåner skall tas upp till ett värde som bestäms i enlighet med 8 kap. 14, 15 och 17 §§. Sådan drivmedelsförmån som avses i 61 kap. 10 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall dock värderas till marknadsvärdet.

På begäran av arbetsgivaren får Skatteverket bestämma värdet av förmånen om

1. värdet av bilförmån eller kostförmån skall justeras enligt 61 kap. 18, 19, 19 a eller 19 b § inkomstskattelagen, eller

1. värdet av bilförmån eller kostförmån skall justeras enligt 61 kap. 18, 19 eller 19 b § inkomstskattelagen, eller

2. bostadsförmånsvärde som bestäms enligt 8 kap. 15 § avviker med mer än 10 % från det värde som följer av 61 kap. 2 eller 20 § inkomstskattelagen.

Arbetsgivaren skall underrätta arbetstagaren om Skatteverkets beslut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas på inkomster som upp bärs efter utgången av år 2006.

¹ Senaste lydelse 2003:664.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter

Prop. 2006/07:7
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 10 § lagen (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

10 §¹

Värdet av ersättningar och förmåner som har getts ut i annat än pengar skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 61 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18–19 b §§ inkomstskattelagen tillämpas endast i enlighet med beslut av Skatteverket med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483).

Vid beräkning av värdet av kostförmån och bilförmån får bestämmelserna i 61 kap. 18, 19 och 19 b §§ inkomstskattelagen tillämpas endast i enlighet med beslut av Skatteverket med stöd av 9 kap. 2 § andra stycket skattebetalningslagen (1997:483).

Värdet av någon annan bostadsförmån här i landet än en förmån av semesterbostad skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i 8 kap. 15 och 16 §§ skattebetalningslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

¹ Senaste lydelse 2003:674.

2.3 Förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229)

Prop. 2006/07:7
Bilaga 7

Härigenom föreskrivs i fråga om inkomstskattelagen (1999:1229) dels att nuvarande 61 kap. 19 a §¹ skall betecknas 61 kap. 8 a §, dels att den nya 61 kap. 8 a § skall ha följande lydelse, dels att 61 kap. 9 § skall ha följande lydelse, dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 61 kap. 8 b §, av följande lydelse, dels att punkt 3 i övergångsbestämmelserna till lagen (2001:1175) om ändring i nämnda lag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

61 kap.

19 a §

Om en bil är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med elektricitet eller med andra mer miljöanpassade drivmedel än bensin och dieselolja och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, skall förmånsvärdet *justeras nedåt* till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

I stället för vad som sägs i första stycket om storleken på *justeringen* av förmånsvärdet skall detta värde *justeras nedåt* till en nivå som motsvarar

1. 60 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med elektricitet eller med annan gas än gasol, *eller*

2. 80 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med alkohol.

En *justering* av förmånsvärdet *nedåt* får göras enligt andra stycket 1 med högst 16 000 kronor och enligt andra stycket 2 med högst 8 000 kronor för helt år i förhållande till den jämförbara bilen.

8 a §

Om en bil är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med elektricitet eller med andra mer miljöanpassade drivmedel än bensin och dieselolja och bilens nybilspris därför är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, skall förmånsvärdet *sättas ned* till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen.

I stället för vad som sägs i första stycket om storleken på *nedläggningen* av förmånsvärdet skall detta värde *tas upp* till 60 procent av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med elektricitet eller med annan gas än gasol.

En *nedläggning* av förmånsvärdet får göras enligt andra stycket med högst 16 000 kronor för helt år i förhållande till den jämförbara bilen.

¹ Senaste lydelse 2005:826.

8 b §

Om en bil är utrustad med teknik för drift med en bränsleblandning som till övervägande del består av alkohol skall förmånsvärdet tas upp till 80 procent av det enligt 5–8 §§ beräknade förmånsvärdet. En nedsättning av förmånsvärdet får dock göras med högst 8 000 kronor för helt år.

9 §

För den som kört minst 3 000 mil i tjänsten med förmånsbilen under ett kalenderår skall förmånsvärdet beräknas till 75 procent av det värde som beräknats enligt 5–8 §§.

För en förmån som den skattskyldige haft under bara en del av året, skall värdet sättas ned med en tolfedel för varje hel kalendermånad som han inte haft förmånen.

För den som kört minst 3 000 mil i tjänsten med förmånsbilen under ett kalenderår skall förmånsvärdet beräknas till 75 procent av det värde som beräknats enligt 5–8 b §§.

Övergångsbestämmelser till SFS 2001:1175

3.² Bestämmelserna i 61 kap. 19 a § andra och tredje styckena tillämpas till och med 2012 års taxering.

3. Bestämmelserna i 61 kap. 8 a § andra och tredje styckena samt 8 b § tillämpas till och med 2012 års taxering.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas första gången vid 2008 års taxering.

² Senaste lydelse 2005:826.

Förteckning över remissinstanser till promemorian Fastställande av förmånsvärde för miljöbilar

Prop. 2006/07:7
Bilaga 8

Efter remiss har yttranden över promemorian kommit in från Arbetsgi-
varverket, Verket för näringslivsutveckling, Sveriges Kommuner och
Landsting, Föreningen Svenskt Näringsliv, Företagarna, BIL Sweden och
Motormännens Riksförbund.

Näringslivets Regelnämnd har avstått från att yttra sig.

Utöver remissinstanserna har yttrande avgetts av Saab Automobile AB
och Motorbranschens Riksförbund.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 26 oktober 2006

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, statsråden Olofsson, Odell, Ask, Husmark Pehrsson, Leijonborg, Odenberg, Larsson, Erlandsson, Torstensson, Carlgren, Hägglund, Björklund, Carlsson, Littorin, Borg, Malmström, Sabuni, Billström, Adelsohn Liljeroth, Tolgfors

Föredragande: statsrådet Borg

Regeringen beslutar proposition 2006/07:7 Kreditering på skattekonto av stimulans till arbetsgivare för nystartsjobb samt vissa andra skattefrågor.